

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาปัจจัยเสี่ยงที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุต่อผู้ปฏิบัติงานในโรงงานอุตสาหกรรมทอผ้ากรณีศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่มตัวอย่างเป็นพนักงานในโรงงานทอผ้าในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำนวนทั้งสิ้น 370 คนจาก 54 โรงงานจากกลุ่มประชากร 9,287 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติ ร้อยละค่าเฉลี่ย ค่าคลาดเคลื่อนมาตรฐานของค่าเฉลี่ย ไคสแควร์ (Chi-Square) และความถดถอยโลจิสติก (Multinomial Logistic Regression) ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยเครื่องจักรและอุปกรณ์ ปัจจัยสิ่งแวดล้อมและการวางแผนโรงงาน ปัจจัยด้านความปลอดภัยและการจัดการ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดอุบัติเหตุแตกต่างกัน และโอกาสความน่าจะเป็นที่จะเกิดอุบัติเหตุเมื่อเทียบกับจำนวนประชากรล้านคน จะพบว่า ตาย 11 คน ทุพพลภาพ 3 คน สูญเสียอวัยวะบางส่วน 1,450 คน หยุดงานเกิน 3 วัน 5,337 คน หยุดงานไม่เกิน 3 วัน = 131,717 คน และไม่ได้รับอุบัติเหตุ = 861,482 คน โดยมีผลของการเกิดอุบัติเหตุจากการปฏิบัติงานมากที่สุด คือ หยุดงานไม่เกิน 3 วัน

The purposes of this research were to study Risk factors of the accidents, the behaviors of workers to protect the accidents in industrial factories of Textile in North East region. A sampling group of 370 people from 54 factories was stastified selected from a population of 9,287 people. The instrument used in the research was a questionnaire. The statistical procedures used were percentage, mean, chi-square, and multinomial logistic regression. The result of this research revealed that a number of working hours, the working's behavior, mistake from tool and machine and suggestions were the factors affecting in the difference of the accidents. A probability by comparison to population in million people occurred to the accidents was 11 persons of death, 3 persons of maimed, 1,450 persons of part of body damaged, 5,337 persons of over 3 days-off, 131,716 persons of at least 3 days-off, and 816,482 persons with no accident. Therefore, This could be conclude that at least 3 days-off was the most effect for the accidents of work.